Diumenge 16 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 10,38-42): En aquell temps, Jesús va entrar en un cert poblet, i una dona, de nom Marta, l'hostatjà a casa seva. Aquesta tenia una germana anomenada Maria. La qual, amb tot, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula (...).

La fe com un escoltar i un veure

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui el coneixement de la fe és presentat com un escoltar, i és associat al sentit de la oïda: "Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula". La coneixença associada a la paraula és sempre personal: reconeix la veu, l'acull en llibertat i la segueix en obediència. La fe és un coneixement vinculat al transcórrer del temps, necessari per tal que la paraula sigui pronunciada: és un coneixement que s'aprèn solament en un camí de seguiment.

A l'escoltar la Paraula de Déu s'hi uneix un desig de veure el seu rostre. La oïda possibilita la crida personal i l'obediència, i també el fet que la veritat es reveli en el temps; la vista aporta la visió completa de tot el recorregut i ens permet situar-nos en el gran projecte de Déu.

—Creure és escoltar i, alhora, "veure". Juntament amb el veure i escoltar, la fe és també un "tocar". Amb la seva encarnació, Jesús ens ha tocat i, a través dels sagraments, també avui ens toca i rebem la força de la seva gràcia.